

Obecné zastupiteľstvo v Nálepkove

Bod č. ¹²...

Návrh na udelenie Ceny starostu obce Nálepkovo

Predkladateľ: Ing. Dušan Daniel – starosta obce

Spracovateľ: PhDr. Jarmila Gabonayová – sekretariát, investičný referát

Jún 2018

Návrh na uznesenie
z 27. zasadania Obecného zastupiteľstva v Nálepkove,
konaného dňa 29. 06. 2018

k bodu č.

Návrh na udelenie Ceny starostu obce Nálepkovo

Uznesenie č./2018-OZ

Obecné zastupiteľstvo v Nálepkove schvaľuje návrh na udelenie ceny starostu obce Nálepkovo nasledujúcim občanom:

Kategória a)

Jana Pronská – *literárna tvorba*

Miestny spevácky súbor pod vedením Mgr. Štefánie Žondovej – *rozvoj kultúry v obci*

Magdaléna Šmelková - *za dlhoročnú prácu v prospech obce, ako aj riaditeľka MŠ.*

Kategória b)

Prof. RNDr. Ladislav Šomšák, DrSc. – *in memoriam - vedecká činnosť v oblasti botaniky*

Kategória c)

Ing. Dušan Daniel – *celkový rozvoj obce Nálepkovo*

Ján Plencner – *in memoriam – celkový rozvoj obce Nálepkovo*

Dobrovoľná skupina mládeže – kolektív zaoberajúci sa civilnou ochranou:

Michaela Vargová, Nikoleta Pacáková, Martin Vozár, Denis Gaján, Patrik Šomšák, Denisa Rusnáková, Zuzana Rusnáková, Zuzana Rusnáková, Kevin Házer, Jozef Šaršáň,

Nina Vartovníková – *majsterka Slovenska vo florbale v roku 2017*

Mgr. Irena Pronská – *za dlhoročnú prácu v prospech obce a vzdelávaní detí.*

Kategória – e)

Občania, ktorí bezpríspevkovo darovali krv a získali plaketu MUDr. Jána Jánského:

Ján Ondrejčík, Miroslav Vartovník, Magdaléna Šenviznerová, Ľubomír Vartovník, Cyril Vartovník, Lauda Pavol, Šarlota Dragúňová, Helena Fabiánová. Anton Mozgi, Jozef Král, Anna Šramová, Jana Králová

Ocenenie bude v podobe udelenia d'akovného listu, pamätnej plakety a prezentačných materiálov obce.

Počet prítomných poslancov:

Za hlasovali:

Zdržali sa hlasovania:

Proti hlasovali:

Dôvodová správa

Obec v rámci realizácie Dní obce Nálepkovo ocení miestnych občanov podľa kritérií uvedených v Štatúte obce Nálepkovo. Ocenenie bude v podobe udelenia d'akovného listu, pamätnej plakety a prezentačných materiálov obce.

Za týmto účelom sa na webovej stránke obce zverejnil príspevok zameraný na informovanie občanov vo veci návrhu na udelenie Ceny starostu obce obyvateľom (kolektívom), ktorí sa v obci narodili, žili alebo pôsobili, príp. i "in memoriam"

Kategórie:

- a) Osobnostiam (kolektívom), ktoré sa zaslúžili o jej rozvoj, zveľadovanie, šírenie jej dobrého mena doma i vo svete alebo iným spôsobom dosiahli výborné výsledky v oblasti kultúry, vedy, vzdelávania, spoločenského a duchovného života.
- b) Osobnostiam, ktoré dosiahli vynikajúce výsledky v oblasti vedy, technickej a umeleckej, publicistickej a verejno prospešnej činnosti.
- c) Osobnostiam (kolektívom), ktoré významnou mierou prispeli k rozvoju medziludských vzťahov a ochrane ľudských práv, dlhodobo vyvíjali charitatívnu a dobrovoľnú činnosť v prospech občanov obce, významne napomohli rozvoju obce v hospodárskej oblasti, tvorbe a ochrane životného prostredia, športu a zdravotníctva a obnove a záchrane kultúrnych pamiatok a tradícií obce.
- d) Občanom, ktorí sa zaslúžili o záchranu ľudského života a majetku občanov obce.
- e) Občanom, ktorí bezpríspevkovo darovali krv a získali plaketu MUDr. Jána Jánského.

Udelenie ceny sa uskutoční dňa 27. - 29. 7. 2018 pri slávnostnej ceremónii počas Dní obce Nálepkovo (konkrétne 27. 07. 2018).

Záznam z dotazníkového prieskumu

Kategória a)

Jana Pronská - autorka historických románov.

Miestny spevácky súbor pod vedením Mgr. Štefánia Žondovej

Mgr. Magdaléna Šmelková – za dlhoročnú prácu v prospech obce, ako aj riaditeľka MŠ , v súčasnej dobe pracuje ako tajomníčka Jednoty dôchodcov Slovenska, kde sa aktívne podieľa na práci. Výbor organizácie Jednoty dôchodcov Slovenska navrhuje na Cenu starostu obce.

Kategória b)

Prof. RNDr. Ladislav Šomšák, DrSc. – in memoriam – vid. príloha č. 1

Kategória c)

Ing. Dušan Daniel – starosta obce

Na cenu starostu obce navrhujeme terajšieho starostu obce Ing. Dušana Daniela, ktorý sa zaslúžil za rozvoj obce Nálepkovo. Patrí mu veľké "ĎAKUJEM" za zveľadovanie našej obce, vybavil množstvo peňazí a týmto sa Nálepkovo rozvíjalo a rozvíja ku kráse. Vybavil peniaze na rekonštrukciu bývalej MŠ a v nej sa zriadil Domov dôchodcov pre starých ľudí, postavil sa vlek, zrekonštruovali sa cestné komunikácie, postavili sa bytové domy pre minoritu a majoritu.

Ján Plencner (in memoriam) Pre celkový rozvoj obce.

Dobrovoľná skupina mládeže – kolektív zaoberajúci sa civilnou ochranou

Michaela Vargová, Nikoleta Pacáková, Martin Vozár, Denis Gaján, Patrik Šomšák, Denisa Rusnáková, Zuzana Rusnáková, Zuzana Rusnáková, Kevin Házer, Jozef Šaršáň,

V minulosti bolo samozrejmosťou, že mládež mala dostatok poznatkov z civilnej ochrany, poskytnutia prvej pomoci, čo sa o súčasnej mládeži a mladých ľuďoch nedá povedať. Avšak je tu jeden svetlý príklad, kde sa istí žiaci dobrovoľne zaoberajú touto oblasťou. Mládež si prehľbuje poznatky z oblasti zdravotnej výchovy, civilnej ochrany, rozoznávania alarmov, dopravnej výchovy, haseniu malých požiarov, poskytnutie prvej pomoci, streľba, evakuačná batožina, topografia, mierka mapy, meranie vzdialenosti, určovanie azimutu s buzolou, určovanie svetových strán, plnenie evakuačného plánu podľa modelových situácií. Mládež sa zúčastňuje každoročne súťaže, ktorú predchádza 2-3 mesačná príprava.

Nina Vartovníková - Majsterka Slovenska vo florbale v roku 2017 v dorastenkách, juniorkácha aj v ženách. Momentálne je v širšej nominácii reprezentačného tímu junioriek.

Mgr. Irena Pronská – za dlhoročnú prácu v prospech obce, vzdelávaníu a rozvoju detí z marginalizovaných komunít. Dalo by sa povedať, že dlhodobo vyvíjala charitatívnu a dobrovoľnícku činnosť v prospech najmenších a tých, ktorých spoločnosť vytesnila. Pôsobila, ako učiteľka, riaditeľka ZŠ s MŠ, štatutárka občianskeho združenia Vzdelanie naša nádej do budúcnosti. Svoju prácu vykonávala s obetou, veľkých odhodlaním a pokorou.

Kategória – e)

Občania, ktorí bezpríspevkovo darovali krv a získali plaketu MUDr. Jána Jánského:

Ján Ondrejčík, Miroslav Vartovník, Magdaléna Šenviznerová, Lubomír Vartovník, Cyril Vartovník, Lauda Pavol, Šarlota Dragúňová, Helena Fabiánová. Anton Mozgi, Jozef Král, Anna Šramová, Jana Králová

Pozn: Slovenský Červený kríž oceňuje za bezpríspevkové darovanie krvi podľa počtu odberov plaketami profesora MUDr. Jana Jánského za mnohonásobné darovanie krvi.

Kategórie ocenenia podľa počtu odberov:

Bronzová plaketa - ženy 10 odberov, muži 10 odberov

Strieborná plaketa - ženy 20 odberov, muži 20 odberov

Zlatá plaketa - ženy 30 odberov, muži 40 odberov

Diamantová plaketa - ženy 60 odberov, muži 80 odberov

Kňazovického medaila - ženy 80 odberov, muži 100 odberov

V Nálepkove, dňa 26. 06. 2018

Spracoval: PhDr. Jarmila Gabonayová

Tip na ocenenie in memoriam

3. marca 2012 sme si pripomenuli nedožitú 80. narodeninu jednej z najvýraznejších postáv slovenskej botaniky (najmä geobotaniky) – univerzitného profesora RNDr. Ladislava Šomšáka, DrSc. Prof. Šomšák sa narodil 3. 3. 1932 na samote Záhajnica pri obci Vondrišiel (dnes Nálepko, časť Záhajnica), v spíšskej časti Slovenského rudohoria. V rokoch 1938–1945 navštevoval ľudovú školu v rodnej obci, potom meštiansku školu v Gelnici (1945–1947). Po jej ukončení, podobne ako otec a starší bratia, pracoval niekoľko rokov ako lesný robotník. Túžba po ďalšom vzdelávaní sa a bližšom poznaní krásnej prírody, v lone ktorej vyrastal, ho priviedla späť do školských lavíc. Najskôr to bola Jednoročná lesnícka škola v Liptovskom Hrádku (1950/1951), po absolvovaní ktorej bol do r. 1952 vedúcim Lesníckeho oddelenia ONV v Gelnici, potom Prípravný kurz pre vysoké školy v Jasove (1952/1953). Po maturite sa mu otvorila cesta k štúdiu bioK nedožitým 80-tým narodeninám univ. prof. RNDr. Ladislava Šomšáka, DrSc. (3. 3. 1932 – 2. 12. 2005) lógie na Prírodovedeckej fakulte UK v Bratislave, ktoré úspešne ukončil v r. 1958. Téma jeho diplomovej práce – Lužné lesy Záhoria, ktorú vypracoval pod vedením RNDr. A. Jurka, CSc., výrazne predznačila jeho ďalšie profesionálne smerovanie. Po skončení vysokej školy začal pracovať ako asistent, od r. 1961 ako odborný asistent na Katedre botaniky PriF UK, na ktorej vďaka dr. Jurkovi existovalo už od r. 1955 oddelenie geobotaniky. V r. 1963 predložil na obhajobu habilitačnú prácu Močiarna vegetácia medzidunových zníženín južnej časti Potickej nížiny. Po úspešnej habilitácii bol 1. 5. 1964 ustanovený za docenta geobotaniky. 1. 8. 1964 bol poverený vedením novozriadenej Katedry geobotaniky, v čele ktorej stál počas celej doby jej existencie. V r. 1981 sa stal vedúcim Katedry botaniky, geobotaniky a pedológie, ktorá vznikla na základe rozhodnutia MŠ SSR zlúčením Katedry geobotaniky s Katedrou systematickej botaniky a časťou Katedry mikrobiológie (od r. 1987 pod názvom Katedra botaniky a pedológie). V r. 1967 získal titul RNDr., v r. 1969 po odovzdaní (PriF UK, 1967) a obhájení kandidátskej dizertačnej práce Vegetačné pomery alúvia dolného Hrona vedeckú hodnosť kandidát vied (CSc.), v r. 1984 po obhajobe doktorskej dizertačnej práce Jedliny Západných Karpát (PriF UK, 1983) hodnosť doktor vied (DrSc.). V r. 1985 bol menovaný riadnym profesorom botaniky na Prírodovedeckej fakulte UK. Od r. 1992 až do náhlej smrti pôsobil ako pedagogický a vedecko-výskumný pracovník na osamostatnenej Katedre pedológie PriF UK. Takmer tri desaťročia, od 1. 10. 1962 do septembra 1991, popri pedagogickej práci zastával aj funkciu riaditeľa Botanickej záhrady UK (v r. 1966–1981 súčasť Prírodovedeckej fakulty UK), kde sa o. i. zaslúžil o skvalitnenie jej výskumnej činnosti vytvorením funkčnej vedecko-výskumnej skupiny a o vybudovanie novej záhrady v Stupave. V r. 1975 prevzal aj funkciu riaditeľa Biologického pracoviska UK v Turčianskej Štiavničke, ktorého botanický úsek sa po prevode kaštieľa a parku do správy Generálneho riaditeľstva ZŤS v Martine od 1. 1. 1986 stal samostatnou súčasťou Botanickej záhrady UK. Už ako začínajúci vysokoškolák (v lete 1954) dostal možnosť pod vedením Dr. Jurka študovať ekosystémy zaplavovaných lužných lesov na Žitnom ostrove. Zmienené botanické a lesnícke po- Bull. Slov. Bot. Spoločn., roč. 34, č. 2, 2012 253 zoroovania ho podľa vlastných slov (Slovenská republika 5, No. 71, 26. 3. 1997) Nekrológy a spomienky 254 výskumu, neskôr garantom viacerých vedeckých projektov VEGA. Pritom aj zdanlivo odťažité témy dokázal využiť na kvalitný fytoecologický výskum. Napr. v rámci úlohy Taxonomický a ekologický výskum lesných drevín (1966–1970) s vedeckou skupinou Botanickej záhrady a študentami geobotaniky realizoval syntaxonomický výskum lesných spoločenstiev (bučín, smrečín aj kosodreviny) s účasťou jarabiny vtáče (Sorbus aucuparia) vo vybraných horských celkoch Slovenska. Výsledky výskumu sa neskôr stali východiskom niekoľkých kvalifikačných prác aj syntaxonomických štúdií. Ako správny pedagóg popri vedecko-výskumnej práci prakticky od začiatkov svojej profesionálnej dráhy venoval veľkú pozornosť popularizácii botaniky medzi širokou verejnosťou, či už v dennej tlači, rozhlase alebo v televízii. Osobitnú zmienku si zaslúži jeho spoluúčasť na tvorbe významných populárno-vedeckých knižných publikácií, ktoré svojou prístupnou a pútavou formou vďaka pokračujúcim reedíciám ovplyvnili už niekoľko generácií záujemcov o slovenskú prírodu. Bol spoluautorom päťväzkovej edície Obrázková kvetena Slovenska

(Rastliny lesov; Rastliny vôd močiarov a lúk; Rastliny pieskov a strání), ktorá s výnimkou posledne zmieneneho titulu vyšla vo dvoch vydaniach. Do botanického zväzku edície Z našej prírody (od 3. vydania pod názvom Veľká kniha rastlín, hornín, minerálov a skamenelín) spracoval kapitoly Rastliny a ich spoločenstvá, Zákon a rastliny, Rastliny v prírodných spoločenstvách, Civilizácia a rastliny; v špeciálnej časti charakteristiky stromov a krov, šachorovitých a sitinovitých rastlín a tráv. Súčasne bol vedeckým redaktorom tejto publikácie, ktorá okrem opakovaných domácich vydaní vyšla aj vo viacerých cudzojazyčných mutáciách. Už tu boli rastliny do značnej miery zoskupené podľa farby ich kvetov. Toto usporiadanie naplno realizoval v publikácii Farebný atlas rastlín, ktorá taktiež našla značnú odozvu v zahraničí a bola preložená do niekoľkých jazykov. S veľkým záujmom a ohlasom sa stretol aj súbor farebných fotografií chránených rastlín, pripravený v spolupráci so známym fotografom Dušanom Slivkom. Za vyvrcholenie jeho pedagogických snáh možno pokladať netradičné, široko koncipované skriptá Flóra a fauna v rastlinných spoločenstvách strednej Európy (aplikovaná biocenológia) pre poslucháčov Prírodovedeckej fakulty UK, v ktorých využil vlastné, takmer 50-ročné pozorovania a ca 20 rokov trvajúce konzultácie so špecialistami z radov zoológov. Pútavou a prístupnou formou v nich podal informácie o floristickom zložení a podrobnejšom členení vyšších vegetačných jednotiek (zväzov príp. podzväzov) vrátane pre ne charakteristických machorastov a húb, na biotopovej úrovni aj informácie o živočíchoch (stavovcoch i bezstavovcoch) viazaných na ten ktorý biotop. Početné perokresby rastlinných a živočíšnych druhov (autori: K. Kučerová, P. Fábry) sú doplnené ich stručnou súbornou charakteristikou, vrátane aktuálnych slovenských názvov. Popri početných vedeckých a populárno-vedeckých publikáciách si zmienku zaslúži aj Index seminum..., na zostavovaní ktorého sa podieľal spolu s hlavným záhradníkom a ďalšími pracovníkmi botanickej záhrady od svojho nástupu do funkcie riaditeľa až do r. 1979 (od r. 1980 sú uvedení konkrétni editori). Neoddeliteľnou súčasťou jeho vedeckej tvorby sú aj početné rukopisné práce, o existencii časti ktorých sa však dozvedáme už len sprostredkovane, zo zachovaných starších súpisov, citácií v publikáciách a pod. Medzi najvýznamnejšie patria záverečné správy čiastkových úloh štátneho plánu základného výskumu, často charakteru regionálnych monografií. Mnohé ďalšie práce rôzneho rozsahu vznikli na základe spoločenskej objednávky. Popri už spomenutých podkladoch pre štátnu ochranu prírody a vodohospodársku výstavbu tvoria ich podstatnú časť podkladové štúdie zamerané na inventarizáciu flóry a vegetácie v územiach s plánovanou výstavbou rôznych objektov (budov, malých vodných elektrární, jadrových elektrární, skládok, diaľničných úsekov a i.) Bull. Slov. Bot. Spoločn., roč. 34, č. 2, 2012 255 a posúdenie ich vplyvu na okolitú biodiverzitu, ktorých značnú časť vypracoval v posledných ca 10 rokoch života. Pod vedením prof. Šomšáka svoje kvalifikačné práce dokončili a úspešne obhájili ca dve stovky diplomantov a desiatky doktorandov. Ako zapálený, charizmatiký pedagóg však ovplyvnil stovky ďalších študentov, ktorí navštevovali jeho nezabudnuteľné, pútavé prednášky a semináre z fytoecológie a príbuzných vedných disciplín, či absolvovali ním vedené terénne cvičenia. Jeho žiakmi boli mnohí súčasní významní fytoecológovia, rozptýlení na rôznych pracoviskách po celom Slovensku. V súvislosti s jeho menom preto právom možno hovoriť o bratislavskej geobotanickej škole. K vedeckému a pedagogickému pôsobeniu sa s pribúdajúcimi rokmi logicky pridružovali rôzne funkcie. Bol členom viacerých komisií pre udeľovanie vedeckých a pedagogických hodností, Vedeckej rady Prírodovedeckej fakulty UK (1963–1989), Kolégia SAV pre biologické a poľnohospodárske vedy (1974–1984), ako aj členom Komisie pre živú prírodu pri MŠ SSR. V r. 1966–1990 pôsobil ako predseda Komisie pre horské ekosystémy programu MaB – Človek a biosféra. Jeho meno bolo dlhodobo späté s redakciou botanickej série časopisu Acta Facultatis Rerum Naturalium Universitatis Comenianae, kde postupne prešiel viacerými funkciami: člen redakčného kruhu (1965–1970), člen redakčnej rady (1971–2000), hlavný redaktor (1974–1982), predseda redakčnej rady (1991–2000). Niekoľko rokov (1983–1989) bol tiež členom redakčnej rady časopisu Preslia. Vedecko-pedagogická práca prof. Šomšáka bola ocenená viacerými vyznamenaniami: bronzovou (1970), striebornou (1972) a zlatou (1982) medailou PriF UK, bronzovou (1972), striebornou (1982) a zlatou (1987) medailou rektora UK v Bratislave, ako aj udelením Veľkej medaily sv. Gorazda in memoriam Ministerstvom školstva SR (2007). Slovenská botanická spoločnosť pri SAV ocenila jeho prínos pre rozvoj botaniky na Slovensku udelením titulu Zaslúžilý člen SBS

(1982). Pri príležitosti nedožitých 75. narodenín si slovenská botanická, lesnícka a ochranárska obec pripomenula život a dielo prof. Šomšáka konferenciou Lesy Slovenska, stav poznania, obnova, ekologická stabilita (hotel Flóra, Čingov; 26.–28. 9. 2007). Jeho pamiatke boli venované aj čísla niektorých vedeckých časopisov (Acta Bot. Univ. Comen. 43, 2007; Reussia 4/1–2, 2007). Prof. Šomšáka som mal možnosť spoznať z dvoch hľadísk – z pozície študenta, neskôr i z pozície zamestnanca. Vďaka jeho manželke pôsobiacej na Katedre fyziológie rastlín, ktorá záujemcov o botaniku orientovala (aj) na štúdium geobotaniky, sme sa s ním už od 1. ročníka vysokej školy stretávali v útulnej študentskej miestnosti v podkroví budovy Prírodovedeckej fakulty na Moskovskej ulici na zasadnutiach geobotanického študentského krúžku. Už vtedy nás zaujal, okrem zaujímavých prednášok a rozhovorov, svojím neformálnym, priateľským prístupom k študentom. Neskôr, už ako študenti geobotaniky sme si veľmi vážili, že nás bral nielen ako študentov odboru, ale už ako svojich budúcich kolegov. Ešte viac nás zblížili nezabudnuteľné 10-dňové terénne cvičenia z fytoecológie na východnom Slovensku. Hoci nás spolu s vynikajúcim znalcom tamojšej prírody Dr. Ľudom Dostálom od rána až do neskorého večera zanietene oboznamoval s lesnou i nelesnou vegetáciou Nízkych Beskýd, Východoslovenskej nížiny a Vihorlatu, napriek únave a nie najlepšiemu zdravotnému stavu si vždy našiel čas aj na spoločné večerné posedenie pri gitare a priateľský rozhovor. Ku koncu štúdia orientoval moje kroky na vtedajšie Biologické pracovisko UK v Turčianskej Štiavničke, kde mi ochotne prenechal na bývanie svoju pracovňu (jednu z mála obývatelných miestností v prevažne neobývateľnom, chátrajúcom kaštieli). Viackrát som mal možnosť spoznať aj jeho ďalšie charakteristické črty – rozvahu, rozhádenosť (nielen v odbore), veľkorysosť, nadhľad nad vecou, predvídavosť, ochotu kedykoľvek sa zastať a brániť svo- Nekrológy a spomienky 256 jich pracovníkov. Vždy sme sa mohli naňho spoľahnúť, cítiac jeho nezištnú podporu. Kedykoľvek som ho navštívil na katedre, napriek pracovným povinnostiam si vždy našiel čas aspoň na krátky priateľský rozhovor, pri káve a preňho neodmysliteľnej cigarete. Rovnako nevynechal ani jednu príležitosť navštíviť nás na našom pracovisku, živo sa zaujímal o naše pracovné i osobné úspechy, starosti i radosti. Napriek postaveniu a úspechom, ktoré dosiahol, prof. Šomšák nezabúdal na jednoduché pomery a prostredie, v ktorom vyrastal. Po celý život ostal skromným človekom, ktorý sa rovnako bezprostredne dokázal porozprávať s kolegom z odboru ako aj s prostým zamestnancom lesnej správy. Vždy mal na pamäti slová svojho otca, ktoré mu povedal po úspešnej habilitácii: „Neviem, čo znamená slovo docent, ale ži tak, aby na tvojom pomníku bolo napísané: ‚Laco Šomšák – slušný človek.‘“ Na spomienkovom seminári k 50. výročiu Botanickéj záhrady UK (1992) uzatváral referát o svojom takmer 30-ročnom pôsobení v botanickej záhrade výrokom istého uhorského historika: „Súďte nás za to, čo sme urobili, lebo len toľko sme mohli a smeli.“ On sám toho pre rozvoj botaniky na Slovensku ako aj ním vedených pracovísk urobil všetko, čo bolo v jeho silách. Chcel toho stihnúť ešte viac, jeho ďalšie plány však zmarila nečakaná smrť začiatkom decembra 2005. Ostáva na nás, jeho žiakoch, pokračovať v jeho stopách a snažiť sa pridať ďalšie kamienky do mozaiky botanického poznania.

Zdroj : Ján Kliment

Predkladá Ing. Július Levický

Prednosta úradu

10.5.2018

